ἡ ἑρμηνεία
ὑπὸ τῶν [illegible]
ὑπαγορευθεῖσα
[illegible]

γραφὴν πεποιήκασι τὸ μάθημα· πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντο-
κράτορα πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενῆ τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ
Πατρός· Θεὸν ἐκ Θεοῦ· φῶς ἐκ φωτός· Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα
οὐ ποιηθέντα· ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο τά τε ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα· ἐνανθρωπήσαντα· παθόντα καὶ ἀναστάντα
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς· ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς·
καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν, καὶ οὐκ ἦν πρὶν
γεννηθῆναι, ἢ ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας
φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστόν, ἢ τρεπτόν, ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τούτους
ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία· καὶ δὴ ταύτης
τῆς γραφῆς ὑπ' αὐτῶν ὑπαγορευθείσης ὅπως εἴρηται αὐτοῖς τὸ ἐκ τῆς
οὐσίας τοῦ Πατρός, καὶ τὸ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, οὐκ ἀνεξέταστον αὐτοῖς κατα-
λιμπάνομεν· ἐπερωτήσεις τοιγαροῦν καὶ ἀποκρίσεις ἐντεῦθεν ἀνεκι-
νοῦντο· ἐβασάνιζέ τε ὁ λόγος τὴν διάνοιαν τῶν εἰρημένων· καὶ δὴ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας ὡ-
μολόγητο πρὸς αὐτῶν δηλωτικὸν εἶναι τοῦ ἐκ μὲν τοῦ Πατρὸς εἶναι, οὐ μὴν ὡς
μέρος ὑπάρχειν τοῦ Πατρός· ταύτῃ δὲ καὶ ἡμῖν ἐδόκει καλῶς ἔχειν· συγκατατί-
θεσθαι τῇ διανοίᾳ τῆς εὐσεβοῦς διδασκαλίας ὑπαγορευούσης, ἐκ τοῦ Πατρὸς εἶναι
τὸν Υἱόν, οὐ μὴν μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τυγχάνειν· διόπερ τῇ διανοίᾳ καὶ αὐτοὶ
συντιθέμεθα· οὐδὲ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου παραιτούμενοι τοῦ τῆς εἰρήνης
σκοποῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῖν κειμένου, καὶ τοῦ μὴ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσεῖν διανοίας·
κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸ γεννηθέντα καὶ οὐ ποιηθέντα κατεδεξάμεθα,
ἐπειδὴ τὸ ποιηθὲν κοινὸν ἔφασκον εἶναι πρόσρημα τῶν λοιπῶν κτισ-
μάτων τῶν διὰ τοῦ Υἱοῦ γενομένων, ὧν οὐδὲν ὅμοιον ἔχειν τὸν Υἱόν· διὸ δὴ
μὴ εἶναι αὐτὸν ποίημα τοῖς δι' αὐτοῦ γενομένοις ὅμοιον· κρείττονος δὲ
ἢ κατὰ πᾶν ποίημα τυγχάνειν οὐσίας· ἣν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεγεννῆσθαι διδάσκει τὰ
θεῖα λόγια· τοῦ τρόπου τῆς γεννήσεως ἀνεκφράστου καὶ ἀνεπιλογίστου
πάσῃ γενητῇ φύσει τυγχάνοντος· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον εἶναι τοῦ Πατρὸς
τὸν Υἱὸν ἐξεταζόμενος ὁ λόγος συνίστησιν· οὐ κατὰ τὸν τῶν σωμάτων
τρόπον· οὐδὲ τοῖς θνητοῖς ζώοις παραπλησίως· οὔτε γὰρ κατὰ διαί-
ρεσιν τῆς οὐσίας, οὔτε κατὰ ἀποτομὴν ἢ ἀλλοίωσιν τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας τε
καὶ δυνάμεως· τούτων γὰρ πάντων ἀλλότριον εἶναι τὴν ἀγέννητον φύσιν τοῦ
Πατρός· παραστατικὸν δὲ εἶναι τῷ Πατρὶ τὸ ὁμοούσιον, τὸ μηδεμίαν ἐμφέ-